

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg troede, at den tidligere kirkeminister skulle holde sig til sandheden.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

De ændringer, som foreslås i lovforslag nr. L 143 om afstemningsmåden ved bispevalg, ser vi i CD som en forenkling af valgproceduren. Samtidig synes vi også, det er helt naturligt, at det, hvis der kun er to kandidater, er den kandidat, der får flest stemmer, som indstilles til kgl. udnævnelse. Det vil i princippet sige, at ministerens indflydelse bliver væsentligt forringet. Men samtidig ser vi det også som værende et mere demokratisk valg og dermed også en understregning af, at det er en folkekirke og ikke en statskirke, vi har. Derfor kan vi i CD støtte lovforslaget.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne advare imod, at man farer for hårdt frem imod de tyndtbefolkede områder. Det er områder, som rent kirkemæssigt har det meget svært i forvejen med at opretholde og vedligeholde deres kirkehuse osv. Der er virkelig sogne, hvor adskillige af kirkebygningerne er i farezonen. Derfor vil jeg gerne give tilslutning til hr. Poul Nødgaards forslag om en kirkepolitisk strukturdebat her i Folketinget, som også skulle omfatte selve kirkestrukturen og mulighederne for at bevare mange af de kirker, som er i farezonen, altså en debat om, hvordan vi bærer os ad, og hvad vi gør, hvis de skal nedlægges.

Ellers er lovforslaget her ikke noget, der giver anledning til stor opstandelse. Man kan måske sige, at lovens titel kunne moderniseres. Søren i Kæret og Jensen fra stationsbyen – ja, der kan såmænd endda være købstadsfolk, som ikke aner, hvad stiftsbåndsløsning betyder. Det gør måske heller ikke noget, men var det ikke bedre, at vi brugte et almindeligt, forståeligt sprog?

Forslaget siger, at en præst kun har én stemme, en bispekandidat kan ikke være stiller for en liste, han selv er opstillet på, og der indføres urafstemning. Den bispekandidat, der får flest stemmer, skal så kongeligt udnævnes. Kirkeministeren har frivilligt afgivet lidt af sin indflydelse i forhold til de nugældende regler.

Der er mange ting i dette lovforslag, som vi synes er fornuftige og realistiske, og derfor vil vi støtte det.

Kirkeministeren (A.O. Andersen):

Jeg skal takke for støtten til forslaget.

Jeg er opmærksom på det, hr. Torben Rechendorff påpegede som bispevalglovens hovedproblem. Jeg ved ikke, om det er hovedproblemet. Jeg ved ikke, om en matematisk retfærdighed i stemmевægt er et hovedproblem i et så – i positiv forstand – rodet foretagende som folkekirken.

Inspirationen er måske ikke så meget linjen: »Fred udi kirken vi af dig begære« som måske at opretholde sandheden i linjen: »Fred hviler over land og by«, fordi det kunne give anledning til nogen ufred imellem land og by.

Spøg til side. Jeg mener ikke, at vi har kunnet finde en fornuftig og tilfredsstillende løsning, som man kunne være tjent med. Det er jo ikke kun et spørgsmål om en matematisk model. Vi har også i alle mulige andre sammenhænge overrepræsentation af tyndt befolkede områder, det er ikke noget enestående for dette her.

Fru Birthe Hansens tanke om, at man måske kunne lade kun præsterne have valgret – ja, jeg ved ikke, jeg oplevede det som lidt overraskende. Jeg synes, det ville fjerne os fra folkekirkebegrebet. I hvert fald er det min første tanke, når jeg hører det. Det kan da godt være, at det er en gennemtænkning værd. Men nej, jeg tror ikke rigtig på den!

Så er der endelig hr. Poul Nødgaards bemærkninger om det tekniske, et spørgsmål, som også blev rejst af hr. Torben Rechendorff og andre. Vi vil lave så lidt bureaukrati som muligt.

Med hensyn til, hvor besværligt det bliver, og hvor dyrt det bliver, vil jeg sige, at navnlig det sidste er noget afhængigt af, hvor ofte vi skal have bispevalg, og det er igen afhængigt af, hvor unge eller gamle de mennesker er, der vinder valgene. Hvis de er noget yngre, holder de noget længere, og så bliver det ikke så ofte, at vi skal igennem det. Men det kan vi ikke rigtig have nogen indflydelse på.

Teknisk vil vi naturligvis sikre valgproceduren og valghemmeligheden så godt som overhovedet muligt. Jeg kan bekræfte hr. Poul Nødgaards direkte spørgsmål.